

[J. S. Foget.]

at det er umuligt at faa Folk, samtidig med at det offentlige underholder i Tusindvis af unge, der gaar med Hænderne i Lommerne. Jeg kender Egne paa Vestkysten, hvor man i Dag staar og mangler Folk, ja, hvor man i flere Tilfælde ikke kan faa den nødvendige Medhjælp. Det er slet ikke Lønspørgsmaalet, det drejer sig om, nej, de unge gider ikke tage bort fra Byerne, de vil være i Nærheden af Byerne, de vil ikke for langt ud paa Landet, og det er umuligt at drive dem dertil. Jeg har talt med Landmænd paa Vestkysten, der har averteret Gang paa Gang uden at faa et eneste Tilbud fra Arbejdere, har henvendt sig paa Arbejdsanvisningskontorer uden at kunne faa nogen. Og naar den højtærede Minister erklærer, at dette ikke er rigtigt, saa vil jeg gerne stille Ministeren et direkte Spørgsmaal: Vil den højtærede Minister garantere for, at disse Folk skal faa Arbejdskraft, naar jeg anviser, hvor der mangler Arbejdere, og naar de — det siger jeg i Forvejen — er villige til at betale den Pris, som er gældende andre Steder, en Pris, der for ugifte Arbejdere paa Landet i høj Grad kan konkurrere med en hvilken som helst anden Arbejdsløn i By og paa Land? Vil den højtærede Minister give mig det Tilsagn, at han skaffer Arbejdere, saa skal jeg nok paavise Tilfælde, hvor der mangler Arbejdskraft.

Jeg vil give det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen Tilslutning til Forslaget, men jeg vilde gerne, at der blev tilføjet et enkelt Ord. Jeg tror nemlig, det vil være urigtigt at vedtage Forslaget, som der staar: at man, naar og saa længe der forefindes et udækket Behov for Arbejdskraft, skal afvise al Understøttelse. Man kan nemlig komme ud for, at der kan være ganske isolerede og enkelte Tilfælde, hvor der mangler Arbejdskraft, og hvor de ledige paa Grund af daarlig Organisation af Arbejdsanvisning el. lign. ikke har kunnet faa Arbejde. Man kan ikke indstille al Understøttelse over for en eventuel stor Hær af arbejdsløse, blot fordi der er et Par saadanne enkelte isolerede Tilfælde. Derfor foreslaar jeg, at der indsættes Ordet „væsentlig“, saaledes at der kommer til at staa: „naar og saa længe der forefindes et væsentlig udækket Behov for Arbejdskraft“. Hvis denne Ændring foretages, kan jeg tilsige mit Partis Støtte til Vedtagelse af den af Venstre foreslaaede Beslutning.

Aksel Larsen: Hvis det Forslag til Beslutning, der behandles her, udelukkende

kunde opfattes som et Stykke Valgagitation, vilde jeg ikke have noget imod, at man sendte det i Udvalg, saaledes som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har ønsket, og tog en Forhandling om det for paa den Maade at undgaa, at Venstre fik noget ekstra at rumle med. Jeg opfatter det imidlertid ikke som Valgagitation eller ikke udelukkende som Valgagitation; jeg opfatter det i meget højere Grad som Udtryk for, hvad Venstre eller i hvert Fald store Dele af Venstre konkret ønsker gennemført og arbejder paa at faa gennemført, og saa mener jeg, man maa stille sig paa det Standpunkt, at her er i og for sig ikke noget at diskutere, og derfor er der heller ikke noget at forhandle om, og hvis der fremkommer Forslag om, at Forhandlingerne skal afbrydes og Forslaget sendes i Udvalg, maa jeg for mit Vedkommende modsætte mig et saadant Forslag.

Jeg mener, at man maa afvise det Forslag, Venstre her har stillet; det er i enhver Henseende sagligt ubegrundet, uberegtiget, uretfærdigt. Det siger, at der overhovedet ikke maa udbetales Understøttelse til ugifte arbejdsløse, naar og saa længe der forefindes et udekket Behov for Arbejdskraft og de paagældende er i Stand til at udføre Arbejdet, og det vil sige, at selv om vedkommende Arbejdsgiver ikke vil give 5 Øre i Ugeløn, skal de paagældende alligevel være pligtige at optage Arbejdet. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ryster paa Hovedet, men jeg beklager meget: der er ingen Forbehold taget i Forslaget, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem og hans Partifæller har overvejet det nøje, før de har fremsat det.

Det ærede Medlem rejser jo Landet rundt med forskellige mærkelige Planer om, hvorledes man skal komme Arbejdsløsheden til Livs, og en af disse gaar ud paa, at Staten skal sende de unge arbejdsløse fra Byerne ud paa Landet og give dem Penge med, saa de kan betale Gaardmændene for overhovedet at faa Lov at arbejde for dem. Jeg er godt klar over, hvad det er, man ønsker at faa gennemført med dette Forslag, og derfor mener jeg ikke, der er nogen Grund til at diskutere det, man kan simpelt hen nøjes med at afvise det.

Noget helt andet er, at jeg vil ikke benægte, der ligger et Problem her, nemlig hvordan man ude paa Landet skal faa udført det nødvendige Arbejde, idet det nødvendige Arbejde ikke kan udføres med den Arbejdskraft, der i Øjeblikket staar til Landbrugets Disposition. Men det er et andet Problem, som dels afhænger af, hvor-